

man saa højt op med Udgifterne, maatte man dog hellere gaa til et noget højere Beløb, hvis det var nødvendigt, og saa faa gennemført en virkelig rationel Ordning. Jeg ved godt, at Terrainforholdene i Mølleengen lægger nogle Hindringer i Vejen for at gennemføre en fortløbende Linie, men de Hindringer er vel sagtens ikke større, end at de lod sig overvinde med en rimelig Udgift. Jeg savner ogsaa i Lovforslaget nogle Oplysninger om, hvad der er paatænkt med Hensyn til den fremtidige Ordning af Hovedsporet. Jeg ser nok af de Motiver, der ledsager Lovforslaget, og for Resten ogsaa af selve Lovforslaget, at Ministeren forbeholder sig at træffe Bestemmelse om, i hvilket Omfang den Del af Statsbanernes ældre Stationsomraade, som ved Planens Gennemførelse bliver ledig, skal afhændes til Indtægt for Staten, men det siger jo sig selv, at skal man bibeholde det gamle Havnebanespor, bliver de Arealer, som afhændes til Fordel for Staten, ikke meget betydelige. Det er selvfølgelig nødvendigt at bibeholde et Spor fra den nye Banegaard ude i Mølleengen ind til Værkstederne, men hvorvidt det er paatænkt i Fremtiden at nedlægge det gamle Havnespor og føre et Spor fra Havnen Syd og Vest om Byen ind i Mølleengen, foreligger der ikke nogen Oplysninger om. Da denne Sag jo har været omtalt endogsaa ret udførligt i sin Tid, kunde jeg ønske at høre, om der foreligger noget nyt med Hensyn til denne gamle Tanke.

Medens jeg saaledes paa adskillige Punkter er betænkelig i rent saglig Henseende med Hensyn til den Ordning, Ministeren foreslaar, er jeg heller ikke uden Betæneligheder i finansiel Henseende. Jeg tænker ikke alene paa, at den forfærdelige Tid, vi lever i, jo stiller store Krav til Statskassen, Krav, som man ikke kan komme udenom, men jeg tænker ogsaa og langt mere paa de Krav, som stilles til Statskassen med Hensyn til nye Jernbaneanlæg. I Betragtning heraf synes jeg, at man maa udvise nogen Forsigtighed med at gaa til at anvende større Summer end strengt nødvendigt for Gennemførelsen af en tilfredsstillende Ordning af det foreliggende Spørgsmaal. Vi maa jo erindre, at Københavns Banegaard endnu ikke nær er færdig, der vil endnu kræves Millioner, inden den bliver færdig, og i mange, mange andre Henseender er Staten meget stærkt engageret med Anlæg af Baner. De nye Statsbaneanlæg i Hen-

hold til den store Jernbanelov af 27. Maj 1908 er jo endnu ikke paa langt nær fuldførte. Anlægget af Funder—Bramminge-Banen er saaledes lige begyndt, og den midtsjællandske Jernbane staar endnu i Haabets Tegn, Bortset fra Udgiften til Ekspropriationen er disse to Anlæg tilsammen beregnede til 15,5 Mill. Kr., et Beløb, der selvfølgelig langt fra vil strække til, naar Hensyn tages til den Stigning af Arbejdslønnen og i Prisen paa Materialier, som har fundet Sted, siden Loven blev vedtaget. Jeg overser selvfølgelig ikke, at Amts- og Sognekommunerne skal erstatte en Del af det Beløb, som Statskassen skal udrede til disse Baner, men vi ved jo, at Statskassen skal udrede Beløbet foreløbigt, og vi maa derfor regne med denne Udgift for Statskassen. Regner man endvidere med, at der til den vedtagne Udvidelse af Glostrup, Taastrup og Hedehusene Jernbanestationer vil medgaa omtrent 4 Mill. Kr., iberegnet Udgiften til Ekspropriationen, er vi allerede oppe paa en Sum af ca. 20 Mill. Kr. Dertil kommer de Beløb, der kræves til Fuldførelsen af en Mængde andre Statsbaneanlæg, f. Eks. Udvidelse af Banegaardene i Kolding og Vejle. Endelig staar Staten i Henhold til Loven af 1908 ogsaa overfor meget betydelige Udgifter til de Privatbaneanlæg, som den Gang blev vedtaget. Hvis jeg ikke husker fejl, blev der vedtaget 51 nye Privatbaner, og selv om en betydelig Del af disse er fuldført, og man kan gaa ud fra, at en Del aldrig vil blive bygget, er der dog en Mængde tilbage, som man maa regne med bliver til Virkelighed, og hvor Statskassens Bidrag altsaa vil blive effektivt. Til disse Anlæg bestemmer Loven, at Statskassen skal udrede 1 Mill. Kr. aarlig, en Sum, som imidlertid ikke kan forslaa, idet Forhøjelsen af Arbejdslønnen og Fordyrelsen af Materialier naturligvis ogsaa her kommer til at øve Indflydelse. Hvor mange Millioner man maa regne vil blive Statens Bidrag til vedtagne, men ikke fuldførte Privatbaner, er jeg ikke i dette Øjeblik i Stand til at have nogen Mening om, men at det er store Summer, er der ikke Tvivl om, og det skulde ikke undre mig, om Udgifterne til Privatbaneanlæg sammen med de resterende Summer, som Staten skal udrede til de allerede udførte Privatbaneanlæg, vil bringe den tidligere nævnte Sum op til ca. 30 Mill. Kr., hvilket jo ikke er Smaapenge. Og nu kommer den højtærede Minister og stiller Forslag om en meget dyr Nyordning af Banegaardsforholdene i Aarhus, som uden Tvivl vil bringe Summen op mod ca. 40 Mill. Kr.